

"Herre, det er godt at vi er her." (Matt 17,4).

Jesus er på vej til Jerusalem med sine disciple. Når Peter hører at Jesus skal lide, dø og opstå i denne by, gør han oprør, idet han giver udtryk for alles forfærdelse og uforståenhed. Mesteren tager ham derefter med sig sammen med Jakob og Johannes op på »et højt bjerg«. Der viser han sig for de tre i et nyt og usædvanligt lys: Hans ansigt »skinner som solen«, og Moses og profeten Elias taler med ham. Faderen selv taler fra en lysende sky og inviterer dem til at lytte til Jesus, hans elskede søn. Stillet over for denne fantastiske oplevelse vil Peter aldrig forlade stedet og udbryder:

"Herre, det er godt at vi er her."

Jesus inviterede sine nærmeste venner til at erfare en uforglemmelig oplevelse, som de altid ville bevare i deres indre.

Også vi har måske med undren og glæde oplevet Guds tilstedeværelse og handling i vores liv, i øjeblikke af glæde, fred og lys, som vi ville ønske aldrig ville slutte. Det er øjeblikke, vi ofte oplever sammen med eller takket være andre. Gensidig kærlighed tiltrækker Guds nærvær, for som Jesus lovede: »Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt blandt dem« (Matt 18,20). I disse øjeblikke af intimitet giver han os både mulighed til at se os selv og til at læse begivenhederne med hans øjne.

Disse erfaringer er givet os for at få styrke til at møde de vanskeligheder, prøvelser og trængsler, vi møder undervejs, med visheden i hjertet om, at Gud har set os og har kaldet os til at være en del af frelseshistorien.

Når disciplene er kommet ned fra bjerget, tager de sammen til Jerusalem, hvor en stor, håbefuld menneskemængde venter på dem. Samtidigt venter dem også faldgruber, konflikter, afvisning og lidelse. Dér »vil de blive spredt ud og sendt til jordens fjerneste egne for at vidne om vores definitive bolig, Gudsriget«.¹

De vil kunne begynde at bygge Guds hus blandt menneskene allerede hernede, fordi de på bjerget har været »hjemme« hos Jesus.

"Herre, det er godt at vi er her."

»Rejs jer og frygt ikke« (Matt 17,7), er Jesu opfordring i slutningen af denne enestående oplevelse, og den formaning retter Han også til os. Som hans disciple og venner kan vi modigt møde det, der venter os.

Det var også tilfældet for Chiara Lubich. I 1949 holdt hun en ferie der var så fuld af lys, at den periode fik navnet »Paradiset 1949«. Grunden var oplevelsen af Guds nærvær i det lille kommunitet hvor hun tilbragte en periode. Dér oplevede hun troens mysterier i enestående kontemplative øjeblikke.

Hun ville heller ikke have ønsket at vende tilbage til hverdagen. Og dog tog hun af sted med begejstring, fordi hun forstod, at hun netop på grund af denne lysende oplevelse var nødt til at »stige ned fra bjerget« og gå i gang med at arbejde som Jesu redskab til at virkeliggøre hans rige. Det var blevet hendes opgave at bringe Hans kærlighed og lys præcis dér, hvor det manglede, selvom hun ville komme til at stå over for modgang og lidelse.

"Herre, det er godt at vi er her."

Når livets lys falmer en gang i mellem, så lad os huske på de øjeblikke, hvor Herren oplyste os. Og hvis vi ikke har oplevet hans nærhed, så lad os opsøge den. Vi må gøre en indsats for at »tage op på bjerget« for at møde Ham i vor næste, bede til Ham i vores kirker og også opdage Ham i naturens skønhed.

Han er altid til stede for os: gå med ham og lyt ydmygt i stilhed, ligesom Peter, Johannes og Jakob.²

Silvano Malini og Livets ord teamet

1 T. Radcliffe, O.P., *Anden meditation* for deltagere i Bispesynodens generalforsamling, Sacrofano (Rom), 1. oktober 2023.

2 Jf. Matt 17,6.

"Herre, det er godt at vi er her." (Matt 17,4).

Jesus er på vej til Jerusalem med sine disciple. Når Peter hører at Jesus skal lide, dø og opstå i denne by, gør han oprør, idet han giver udtryk for alles forfærdelse og uforståenhed. Mesteren tager ham derefter med sig sammen med Jakob og Johannes op på »et højt bjerg«. Der viser han sig for de tre i et nyt og usædvanligt lys: Hans ansigt »skinner som solen«, og Moses og profeten Elias taler med ham. Faderen selv taler fra en lysende sky og inviterer dem til at lytte til Jesus, hans elskede søn. Stillet over for denne fantastiske oplevelse vil Peter aldrig forlade stedet og udbryder:

"Herre, det er godt at vi er her."

Jesus inviterede sine nærmeste venner til at erfare en uforglemmelig oplevelse, som de altid ville bevare i deres indre.

Også vi har måske med undren og glæde oplevet Guds tilstedeværelse og handling i vores liv, i øjeblikke af glæde, fred og lys, som vi ville ønske aldrig ville slutte. Det er øjeblikke, vi ofte oplever sammen med eller takket være andre. Gensidig kærlighed tiltrækker Guds nærvær, for som Jesus lovede: »Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt blandt dem« (Matt 18,20). I disse øjeblikke af intimitet giver han os både mulighed til at se os selv og til at læse begivenhederne med hans øjne.

Disse erfaringer er givet os for at få styrke til at møde de vanskeligheder, prøvelser og trængsler, vi møder undervejs, med visheden i hjertet om, at Gud har set os og har kaldet os til at være en del af frelseshistorien.

Når disciplene er kommet ned fra bjerget, tager de sammen til Jerusalem, hvor en stor, håbefuld menneskemængde venter på dem. Samtidigt venter dem også faldgruber, konflikter, afvisning og lidelse. Dér »vil de blive spredt ud og sendt til jordens fjerneste egne for at vidne om vores definitive bolig, Gudsriget«.¹

De vil kunne begynde at bygge Guds hus blandt menneskene allerede hernede, fordi de på bjerget har været »hjemme« hos Jesus.

"Herre, det er godt at vi er her."

»Rejs jer og frygt ikke« (Matt 17,7), er Jesu opfordring i slutningen af denne enestående oplevelse, og den formaning retter Han også til os. Som hans disciple og venner kan vi modigt møde det, der venter os.

Det var også tilfældet for Chiara Lubich. I 1949 holdt hun en ferie der var så fuld af lys, at den periode fik navnet »Paradiset 1949«. Grunden var oplevelsen af Guds nærvær i det lille kommunitet hvor hun tilbragte en periode. Dér oplevede hun troens mysterier i enestående kontemplative øjeblikke.

Hun ville heller ikke have ønsket at vende tilbage til hverdagen. Og dog tog hun af sted med begejstring, fordi hun forstod, at hun netop på grund af denne lysende oplevelse var nødt til at »stige ned fra bjerget« og gå i gang med at arbejde som Jesu redskab til at virkeliggøre hans rige. Det var blevet hendes opgave at bringe Hans kærlighed og lys præcis dér, hvor det manglede, selvom hun ville komme til at stå over for modgang og lidelse.

"Herre, det er godt at vi er her."

Når livets lys falmer en gang i mellem, så lad os huske på de øjeblikke, hvor Herren oplyste os. Og hvis vi ikke har oplevet hans nærhed, så lad os opsøge den. Vi må gøre en indsats for at »tage op på bjerget« for at møde Ham i vor næste, bede til Ham i vores kirker og også opdage Ham i naturens skønhed.

Han er altid til stede for os: gå med ham og lyt ydmygt i stilhed, ligesom Peter, Johannes og Jakob.²

Silvano Malini og Livets ord teamet

1 T. Radcliffe, O.P., *Anden meditation* for deltagere i Bispesynodens generalforsamling, Sacrofano (Rom), 1. oktober 2023.

2 Jf. Matt 17,6.